

BUDAPESTA
10 Iunie st. v.
Dumineca 22 Iunie st. n.

Va esti joi'a si duminec'a.
Redactiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 43.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Câteva întrebări ponderose

cu privinția la ortografi'a româna.

1. Credu etimologistii, că sonul „ă“ se scrie cu *a, c, (o)*, și nensemnatu au reu însemnatu face pedeca mai puțin-deprinsilor carturari, și străinilor a-l ceti cu sonul „ă“; și îl citescu totu că: *a, e, (o)* radecimali?

2. Credu etimologistii, că sonul „î“ care e numai unul, se scrie cu: *a, e, i, u, (o)*, și nensemnatu face pedeca mai puțin deprinsilor și străinilor a-l ceti cu sonul „î“; și îl cetescu totu că: *a, e, i, u, (o)* radecimali?

3. Credu etimologistii că *ă = a, e, o*, — și *î = a, e, i, u, o*, se ceru a fi și înțonate, accentuate cu accentul lungu (˘) și accentul greu (˘), — cerendu-se accentul lungu la *tôte, iera* accentul greu numai la *ă = a, e, (u rad.)*; dara

4. Baga ei de sêma, că accentele nu se potu pune la *a, e, o ă*, — la: *a, e, i, u, o = î*, fâra a le ceti totu că radecinale?

5. Sciu ei, că neaccentuarea cuvintelor întru scrierea noastră este unu mare defectu de ortografi'a, și desbina pe români de uniformitatea accentului?

6. Déca etimologistii se provôca la reminiscentii istorice, și tînu la acele, de ce nu observă accentuarea cuvintelor cu cele două accentu de dupa cum se afla în cărțile bisericesci; dar ce ar fi când se vor traduce cărțile bisericesci, se vor puté traduce fâra a se pune accentele? Unde am eși? Accentuarea asemenea pasi pasiesce cu etimologi'a.

7. Credu etimologistii, că întru scrierea cu litere lat. de asupra vocalelor derivate, înse neînsemnate, nu sînt în stare a accentuá, unde se ceru, acele vocale, și apoi

8. Credu etimologistii precum și fonetistii, că și punédu semnele acceptate de ei pentru aretarea schimbării la vocalele derivate, trebue sê puna câte două semne, unul de sonu și altul de tonu, dara

9. Credu aceste două tabere de or-

tografisti, că semnul lor de sonu vine în colisiune, cu cele de tonu, că produsera încâlcéla în ortografi'a?

10. Credu ei, că *é = ea, ó = oa* este o invențiune nepotrivita ortografiiei, o stêrpitura, care încâlcéscé și împedeca pe altu *e* și *o* lungu de dupa cărțile bisericesci a le puté accentuá; apoi noi români numai cu acestu accentu că o contragere stêrpita sê ne alegemu, și cu celu dela infinitivele I, II, IV conj. și la alte

Monumentul lui Copernic în Thorn.

timpuri, altele nu mai trebuie accentuate? Credu ei, că fecera confuziune în ortografia cu primirea acésta, scriindu unii é unde se cere = ea, si ó unde se cere = oa? Nu pere italianul scriindu uomo, ruota, putemu si noi scrie : oamenii, creada, aleasa, căci asiá se pronuncia.

11. Credu ei că cu primirea circumflesului (˘) dupa cum lu-aplica astadi, se abatúra dela menițiunea lui din alte limbi?

12. Credu ei, că nu cunoscú firea lui *i* si *u* când nu sânt plenisoni, scriindu-l etimologistii totu că *i* *u* plenisoni, iéra fonetistii însemnându-l în contrarietate cu firea limbei, credu, că acést'a este în detrimentul ortografiei?

13. Credu etimologistii, că ne putemu ferici în ortografia cu 3 feliori de *a*, cu 3 feliori de *e*, cu 3 feliori de *o*, cu mai multe feliori de *i* si *u*, fâra a le însemná cu óre-care semnu corespundietorii? Nu baga ei de séma, că fonetistii i iéu pe dinainte si scriu cum scriu, dara își latiescu ortografi'a bine, reu, si o facu penetrabila si la straini, pâna când cea fâra semne, greóia, remâne într'unu cercu mai restrinsu, en famille?

14. Credu etimologistii, că celor mai multi dintre ei nu li se síede acést'a numire, că etimologi'a lor la multe cuvinte este smintita si n'ar avé a face fonetistilor aruncári; că proverbul : „ride dracul de porumbele, că-i mai negru decâtu ele“, se atinge si de ei?

15. Credu etimologistii, că la unele cuvinte, de si urméza *i*, totusi *d*, *s*, *t*, remânu radeceinali, dara ei capătinosi remânu în stagnare cu aceste consonante! nu vreu sè ajute, ci cá niște legislatori aristocrati împunu poporului legi neacomodate, precum sânt multe legi în tíera, precum e legea electorala, tinându-se de: quod dixi, dixi.

16. Scíu etimologistii, că vocalele *a*, *e*, *i*, *o*, *u* în limb'a latina, dupa cum scímu noi, au numai câte un sunetu, (nu cá la noi atâte feliori,) si când *a* se schimba în *e*, nu-l lasa a remâne *a* pr. mensa, gen. dat. mensae si nu mensa, *oe* nu *o* nici numai *e*, pr. foedus, *a*, *um*, si foedus-eris.

Déca etimologistii dau ajutoriu lui *c*, *d*, *g*, *s*, *t*, pe *i* când acele își schimba sonul; de ce nu dau ajutoriu si lui *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, când ele își schimba sonul în atâte feliori, ci omul sè nimerésca — cetindu — schimbarea sonului; óre este ast'a consecinția?

Déca la noi etimologistii nu însémna nici decâtu schimbările vocalelor, ci presupunu dela cetitoru, cá le scie, dupa parerea lor urméza :

a) nici la germani *a*, *o*, *u* întrú schimbarea lor sè nu se însemne ä, ö si ü; ci sè remâna neînsemnate, d. e. der Vater, die Vater; die Tochter, pl. die Tochter; die Mutter, pl. die Mutter, si nu die Väter, die Töchter, die Mütter?

b) la unguri câtú de bine sânt precisate si sonurile si accentele : alma, almát, kényér, kényeret, birja etc.

De ce sè remânemu numai noi în confuziune cu ortografi'a? déca odata avemu atâte sonuri! Scímu, cá fia-care lucru are form'a sa distinsa prin niște semne óre-cari, putemu noi díce cá : unu pruncu e si féta, o secure e si cutítu? Ce cerbicositate!

17. Credu etimologistii si fonetistii, că afara de smintele ortografice cu semne ori fâra semne la literile mai sus aretate, mai facu si unii si altii destule în contra gramaticii si sânt înconsecinti?

Dr. A. SIANDORU.

V i s u l.

Visam : p'unu calu ageru că eu me aflam
Si ca o naluca me duceam, sburam.

Me întreceam cu vântul, care remânea
De parte . . . de parte multu în urm'a mea.

Căci sburam ca gândul, dominatu d'unu gându!
Vedeam *fericirea-mi* înainte sburându

În chipu de femeia — si eram de ea
Legatu cu-al men sufletu, cu victi'a mea.

Fantastic'a luna în spațiu trecea;
Totu lucrul în umbra unu spectru parea;

Iér aeru 'n tēmples-mi isbiá siuerându,
Cá unu tristu, sinistru si selbatecu cântu!

Vestmintele, perul în vântu fâlfaiau.
Obiectele 'n gîuru-mi abiá apareau.

Si, o clipa 'n urma, totul disparea . . .
Căci sburam eu dupa fericirea mea!

Ajungu lângă dēns'a, ajungu . . . în sfērșitu,
Dau s'o prindu în bratie-mi si-atunci . . . m'am tredítu

Tredítu la durere, lacrimându, am dísu :
Fericirea pôte nu-i de câtú în visu!

T. SIERBANESCU.

Maritata si totusi fâra barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Elu fu transportatu din sal'a juriului. Nainte înse de a ieși pe usia, își aruncá privirea înca odata pe Guido si-l vedíu încungíuratu de mulțime. Elu plecá — si vedíu ultim'a óra pe fratele seu, pe carele îl uríá de când îl cunoscuse.

Elu fu dusu în arestul în carele a síediutu pâna eri Guido si fu lasatu singuru.

Erá în de séra si asiá dícēdu întunerecu. Totu înca se parea a nu-si fi venitu în ori. Elu se simțtea obositu, capul i erá greu — în ánima simțtea totu aceea durere. Se culcá îmbracatu pe patu si cadíu în unu somnu greu. Visuri grele îl torturau.

Erá cá si când ar stá lângă unu lacu negru fortunosu. Dincolo erá malul auríu, si acolo vedea elu pe Alice, nu voiósa, frumósa si fericita, cum a vedíut'o odinióra, ci palida cá unu cadavru. Ea zacea în genunchi, cum a cadíutu ea, când a ucis'o, din ran'a templei curgea paríu de sânge, mânele i erau redicate si cercá sè dica iérasí cuvintele acele, ce li-a dísu în agoní'a mortii : „Oh, Ddieule — îndura-te — spre mine — si — iérta —“ Ea nu putú finí rugaciunea, si lui i parea cá si când ar fi vrutu sè ajunga peste lacul murmuratoru la malul de auru, déca numai ar fi pututu.

Graiul ei înse se curmá, valurile negre îl cutropira si cu unu țipetu înfioratoru se deșteptá.

Se redicá pe patu. Pe fruntea lui erau picaturi de sudori reci. Presinti'a si memori'a se redesteptara. Elu sciea de sine, unde erá, si audí unu orologiu îndepartatu batēdu mediul noptii.

Acum cugetá elu, cá Guido erá liberu si elu încarceratu, Guido soğıul Paulinei si elu ucigatoriul Alicei, Guido sè moștenésca averea si titlul, iéra elu —

O viziune se redică naintea lui. În diori de ȕi vedea fantomaticu unu esiafodu, vedea mulțimea curioșă si pe criminalistul, pe carele îl duceau acolo — că sè mōra.

Înca unu țipetu de terōre — spaima, desperațiu-ne, apoi cadiu înderetu si nu se mai mișcă.

Când aduse carcerariul dejunul, elu eră uimitu, că prinsonerul înca dōrme si se îndeprtă. Pe la dēce ōre veni medicul Lordului Montalien, că sè-l cercetediē.

Si când carcerariul i spuse, că dōrme înca, pe faț'a medicului se vedu o expresiune fōrte seriōsa.

Ambii întrara în arestu. Mylordul zacea înca totu nemișcatu.

Medicul se aplecā spre elu, sè asculte dēca înca respira, si puse mân'a pe pulsu si ānima, apoi se redicā.

— Asiā e, precum presupusem; am sciutu că nu va putē suferi. Prinsonerul este liberu.

— Pentru Ddieu! — dīse carcerariul înfioratu, — dta dōra nu voiesci sè dīci, că — — —

— Eu voiescu sè dīcu, că elu e mortu.

Singuru fāra amici în o carcera posomorīta si-a respiratu elu sufletul spre a-l presentā naintea judecatorului eternu.

Capitulul X.

„Semper fidelis.“

Guido Carls court ajunse cu trenul de sēra în Spekhaven.

Ce speranțā noua si dulce i iluminā faț'a si straluciā din ochii lui negrii?

Prim'a ōra a cugetatu elu, că Paulina nu este totu si indiferenta de elu.

Nu pentru că s'a presentatu că martore aparatoriu; aceea ar fi facutu ea pentru ori-care, carele prin ea ar fi devenitu în periclu; ci pentru că a surisu atātu de dulce, cum elu nu a mai vedut'o din acea nōpte pe terassa în Brighton.

Erā pré târșiu spre a o cercetā înca în sēr'a aceea; în diminēti'a urmatōre înse la ōr'a cuviintiōsa plecā elu la vediuta.

Mr. Lisle se preambliā în gradinut'i'a de flori a Rosannei si fumā o țigareta.

— Bine ai venit, în Spekhaven! — îl salutā ea afabilu pe tinerul amicu.

— Cum se afla Paulina? — întrebā Guido îngritu.

— Cu multu mai bine; asiā se pare că si când iritațiu-ne de eri i-a deșteptatu puterea dormitānda a vietii.

— Si în adeveru nu esti dta maniōsa pe mine, ai uitatu că putea ea acum sè fiā Marquis'a de Heatherland, dēca nu asiū fi trasu folosu atunci din neajutorint'i'a sa?

— Eu nu uitu nimic, nu cuprindu înse cu mintea orb'i'a dtale.

— Ce voiesci sè dīci?

— Întrebā pe Mrs Carls court, si dēca ei nu-i pare reu că nu e Marquis'a de Heatherland, dta nici atātā nu ai avutu cauza —

— Si nu-i pare reu? Mr. Lisle pentru Ddieu —

— Lasa-me te rogu, sè-mi fumediu țigaret'a în pace. Fiic'a mea e în casa si dta scii calea la dēns'a.

Cu ānima palpitānda plecā Guido.

Paulina erā singura si se sculā la întrarea lui.

— Paulino!

— Guido!

Numele se esprimara atātu de naturalu, si se prinsera de mâni.

— Eu am venit sè-ti multiamescu pentru marinimositatea dtale cea nemarginita; nu-mi affu cuvinte, Paulino, spre a-ti putē spune, cātu te onorediu —

— Pe mine sè me onoredi? pe mine care dela începutu am fost lasia si egoista?

— Respectul meu este tocmai atātu de mare că si adeveratu, si chiar în acele dīle când credeam, că me ignoredi, nu am încetetatu a te onorā. Dar în adeveru am si meritatu sè me uresci.

— Pe dta sè te urescu! — ea își trase mân'a din a lui si cadiu în fotelu. Oh, cātu este elu de orbu!

Elu se închinā si șiopti:

— Am fost orbu, Paulino? puteai dta sè simti interese pentru mine? În adeveru odiniōra am fost nedemnu de acelu favoru, din ōr'a aceea înse, când devenii soțul dtale, nu am mai comisu nimic ce te-ar fi rușinatu. Am purtatu o vietia mai buna si mai curata. Amōrea mea cātra dta m'a salvatu de catusiele trecutului. Si totusi nu nutriam speranțā si voiescu si acum a me îndeprtā pentru totu-de-una, dēca dta vei voi, de si acēst'a desprtire ar fi cu multu mai amara decātu mōrtea.

Vocea lui se curmā de emoțiu-ne.

Si iērasi îl prinse Paulina de mâna si i șiopti încetu si tremurādu:

— Nainte cu șiese ani mi-am uitatu întru atātā de demnitatea mea femeiesca, încātu te-am rugatu sè-mi fii soțu, astadi, Guido, pretindu mai multu, astadi te rogu sè me iubesci si sè remāni la mine!

— Oh, Paulino! — eschiamā elu în o bucuria entusiasmata, — te pricepu eu ōre bine, în adeveru nu me uresci?

— Pe tine sè te urescu? — dīse ea ridiēdu si plāngēdu, — eu te-am iubit totu-de-una.

Si când Guido o tinu la peptul seu, simti elu că femeia aceea, cu care s'a cununatu elu nainte de șiese ani, erā acum soț'a sa.

* * *

Nainte de apunerea sōrelui în dīu'a aceea din augstu repeti parocul din Spekhaven în cas'a lui Ulrich Mason ceremoni'a, care a executat'o nainte de șiese ani judele; si asiā biserici'a si statul au recunoscutu pe Paulina de soț'a lui Guido Carls court.

Ba, nu mai multu alui Guido Carls court, pentru că abiā unu patrariu de ōra dupa executarea cunūiei bisericesci, veni unu oficiante si împartași lui Guido despre mōrtea fratelui seu urmata în carcera. Cugetarea, cum a muritu, îl atinse pe Guido dureros, peste totu înse nimene nu-i jaliā mōrtea. Si asiā fu Paulina în ōr'a prima a casatoriei ei Lady Montalien.

Soții tineri parasira îndata Angli'a si mersera pe continentu. Necasurile si suferintiele trecutului li-au potențiatu amorul.

— Si dēca eu atunci în Brighton, când voieai a-mi plati datoriele, te-asiū fi rogatu sè me iei cu totu eu datorii, ce mi-ai fi respunsu?

— Eu te-asiū fi luat. O, Guido, cātu de neesperi sūnt adese ōmenii cei mai prudenti în astfel de lucruri! Nu pricepeai tu, că eu atunci te iubiam mai multu, când ti se parea că te urescu mai tare?

Mr. si Mrs Lisle mersera la Lyndilh-Court în Straffordshire, unde odiniōra si-au petrecutu lunile prime pline de fericire dupa casatori'a lor.

Calindarul septemănei.

Dumin.	10 22	G. 3 d. R. s. st. m. Timoteiu.
Luni	11 23	ss. ap. Vartolomeiu, Varnava.
Marti	12 24	cc. pp. Onufriu, Petru, Iulian.
Mercuri	13 25	s. m. Ancilina, c. p. Trifliu.
Joi	14 26	pr. Eliseiu, s. p. Metodi, c. Iudita.
Vineri	15 27	pr. Amos, s. p. Augustin, s. m. Dula.
Samb.	16 28	s. p. Ticon, s. st. m. Marcu.

Mai nou dela Academ'ia Româna.

Bucuresci 4/16 iunie.

Asta-data me întroducu la dvostre prin a ve rugă, sè binevoiti a completă list'a membrilor Academiei române cu înca două nume, cu al marelui patriot si celebru publicistu român C. A. Rosetti, si al prede-mnului directoru dela liceul din Craiova Fontanini.

Presidiul Academiei adeca, a datu conclusului de nedimissionabilitate acea interpretațiune, că — a invitatu că sè-si ocupe locurile în Academia pe toti câti odata au fost numiti membri, măcar de aru fi refusat ei din capul locului a face parte din fost'a Societate academica.

Astfel a invitatu si pe numiti doi domni, dintre cari dl Fontanini s'a si înfașisiatu, pe când dl C. A. Rosetti — face totu acele dificultăti, pe cari le-a redicatu din capul locului, dificultăti, cari se resuna în — modesti'a sa!

Ati mai auditu d'astea, astadi?! Dl C. A. Rosetti, încaruntitu în lupt'a pentru adeveru si lumina, cunoscutu prin condeil seu publicisticu — „în șepte țieri si peste șepte mări“, fost d'atâtea ori ministru si presiedinte al camerei, ceea ce e si astadi, — acestu d. C. A. Rosetti se considera pe sine de — fără destula chiamare séu calificațiune pentru unu locu între cei 30 si câti-va „immortali!“ E bine, în Academ'ia franceza siedu între cei 200 de membri — mai multi cari, în vieti'a lor n'au scrisu alt'a decâtu prin colónele foilor periodice. Unul dintre acestia, celebru diaristu dl John Lemoine, în discursul seu de receptiune, cu pri-vintia la împregiurarea că — nu scrisese în vieti'a sa nici măcar unu opșoru, se pronunçiă asiă: „Di de diua mi-am scrisu cartea înainte ochilor mulțimii; ve mulțiamescu, domnilor Academici, că ati observatu acést'a“.

Nu sciu, déca Academ'ia româna se va puté vr' odata compară cu celeberrim'a Academia franceza. scimă înse cu totii, că — C. A. Rosetti nu este mai puțin în Români'a si pentru Români, decâtu dl J. Lemoine în Franci'a si pentru Francesi. Si asiă dara noi, mulțiamindu dlui presiedinte al Academiei noastre, căci a invitatu pe numiti doi prede-mni barbati în sinul Academiei, insistemu că si dl C. A. Rosetti sè-si ocupe scaunul si nu vom renunçiă la speranti'a d'a-l vedé si aci la postul seu.

Va sè diica: numerul Academicilor nostri acum este întregu de 30. Adaugu numai decâtu, că comisiunea de cinci, chiar astadi a terminatu proiectul de statute, din care potu sè vi comunicu, că într'ensul se propune a se satorî numerul membrilor „actuali“ la 36, ier al celor onorari si corespondenti a remăné nedetiermuru.

Astfel dara, déca acestu proiectu se va încuviin-

tiă, Academ'ia româna are sè mai alega siese membri actuali. Sè sperămu că va alege pe cei mai demni din Româniemea întréga si că anume nu va trece cu vederea părțile de sub stepâniri straine!

Împartirea Academiei în *trei secțiuni*, filologica, istorico-sociologica si știintifica — s'a pastratu, destinându-se câte 12 membri pentru fia-care. S'a adoptatu sistem'a de permanentia séu activitate continua — atātu în secțiuni, câtu si în întregu si prin comisiuni. Siedintie pentru afaceri comuni se vor tiné pe fia-care septemăna, dar agendele cele de mai mare importantia, bine precisate s'au rezervatu adunării generale, care se va convocată una data în anu.

Proiectul de statute se va tipari si apoi supune debaterii în plenul Academiei. Acést'a va fi credu un'a dintre cele mai interesante si instructive debateri.

Si acum — sè-mi dati voi'a, a mai atinge pe scurtu, câte-va incidintie memorabile din siedintiele trecute.

Academ'ia, observându cu mare durere, că renumitul filoromanu, literatu francezu, dl Emiliu Picot, carele nainte cu mai multi ani a fost aclamatu membru corespondinte al Societății academice, prin o nedumerita întemplantare pâna astadi nici n'a fost încunos-cintiatu oficiosu despre acést'a, nici numele seu nu s'a întrodusu în listele membrilor; pentru de a repară acésta gresiéla, prin aclamațiune unanima a numitu pe dl E. Picot membru onorariu al Academiei.

De asemenea, Academ'ia aflându, că dl profesoru de limb'a româna la universitatea din Viena, dr. Jarnik petrece în Bucuresci pentru studie asupra Românilor si a limbei lor, l'a numitu membru corespondinte si l'a invitatu a participă la siedintiele ei; — de óra ce membrii onorari si corespondinti au scaunu si votu înformativu în siedintiele Academiei. Astadi avuramu placerea d'a vedé pe dl dr. Jarnik participându la siedintia; dar avusemu înca de mai nainte ocaziune de a-i admiră desteritatea în limb'a româna, cu atātu mai multu, când audim, că dl Jarnik acum pentru prima data petrece între Români.

În fine, sùm convinsu, că ve va interesă urmatórea scire.

În siedinti'a de alalta-ieri, sâmbata, se slevă — incidentalmente, *cestiunea ortografiei române*. A fost vorb'a de Anale, si de multele erori tipice în ele. Încercatele scusări a acelora, nascura — dupa óresi-care discusiune, unu conclusu, prin care se recunoscu necesitatea si urginti'a d'a se ocupă Academ'ia de acésta cestiune, care se si puse la ordinea diiei pentru siedinti'a de astadi. Membrii, toti câti se afla în capitala fiindu specialu invitati, se înfașisara cu totii. Numeraramu 22 si 2 onorari. Dar majoritatea, marginindu-se a întonă de ocamdata form'a séu modul de procedere, numi o comisiune de șepte, pentru d'a studiá caus'a si a aduce unu proiectu de ortografia, pe care Academ'ia sè-l póta adoptă pentru ale ei publicațiuni.

Atât'a înse s'a lamuritu destul de bine prin comunicarea de idei, că dorinti'a si chiar așteptarea majorității e: că ortografi'a Academiei sè tina dupa tóta putinti'a séma precum de sistem'a etimologica, asiă si de cea fonetica; sè combine adeca o sistema mijlocitóre, unu compromis între ambele.

Comisiunea s'a compusu din membrii: Baritiu, Caragiani, Hașdeu, Laurianu, Maiorescu, Odobescu, Quintescu. Va sè diica, 5 din secțiunea filologica si 2 din cea istorica; 1 Laurianu — puru etimologistu; 3 Caragiani, Maiorescu si Odobescu — puri fonetisti; ceialalti trei — mijlocitori.

Depinde cu totul dela acésta comisiune, când se vina cu proiectul seu; prin urmare si aceea că, óre acestu obiectu se va deslegá înca în sesiunea presente, pe care unii aru dori s'o prelungésca, pâna se termine tóte afacerile ce se recunosc de óresi-care urgentia; alii pretindu a o încheiá cu o di mai curêndu, anume dupa adoptarea statutelor si regularea finantielor.

Bucuresci 5/17 iunie

În sîedintî'a de astadi, s'a datu lectura unei epistole a dlui Andreiu de Mocioni, cá respunsu la invitarea presîedintelui, cá se binevoiésca a-si ocupá scaunul în Academiá.

Ilustrul nostru barbatu raspunde dela báile Herculane scurtu, dar fórte favorabilu, cá — este mândru si recunoscatoru pentru onóra ce i se face, si cá de si asta data starea sânetátii nu-i permite a întreprinde gréu'a caletoria la Bucuresci, totusi se va sênti pré felice, déca la mai d'aprópe ocaziune i va fi permisu d'a stringe mân'a adânc-stimatilor sei domni colegi.

Elaboratul comisiunii pentru statute s'a prezentatu, perlesu si decisu a se tipari si-apoi a se pune la ordinea dílei.

Comisiunea de sîepte pentru ortografia si-a tînutu astadi prim'a sîedintî'a si a începutu membrii ei a-si comunicá parerile asupra principiilor.

Dupa ploí manóse de trei díle, astadi începe a se înseriná si caldur'a este mare. B.

Sesiunea estraord. a Academiéi Române.*)

Bucuresci 3/15 iunie.

Sîedintî'a IV

La 28 maiu (9 iunie) la 9 óre înainte de miédiadi, sub presîedintî'a dlui Baritiu. Se comunica o adresa dela

DI V. A. Urechia, prin care depune o colecziune de cărti daruite bibliotecei de dl Rosny, membru corespondentu al Academiéi, si totu-odata depune o seria din analele Societátii ethnografice din Paris, devenite fórte précióse si cu totul disparute din comerciul librariéi. Se aproba a se cumperá acésta seria.

DI Haşdeu dá relaziune asupra sarcinei ce i s'a pusu de a cercetá notiéle bibliografice asupra tierilor Danubiane, oferite de dl comite Marsy. Se decide a se depune la biblioteca si a se adresá multiamiri dlui Marsy.

DI Jarnik, docentu de limbele romanice la universitatea din Viena, la propunerea dlui Odobescu, se numesce membru corespondentu.

Discursul dlui I. Ghica, tînutu în díu'a de 27 maiu la Cotroceni Domnitorului, cu ocaziunea audien-tiei Academiéi, se va tipari în anale, dimpreuna cu respunsul Domnitorului.

Multiamire guvernului pentru legea relativa la Academiá se va face prin o adresa cátra dl ministru al cultelor.

Ministrul de finantie, consultându Academi'a relativu la inscripziunea de pe palatul de fabricatu monet'a tierii, majoritatea recomanda „Monetari'a Statului“; minoritatea a propusu „Banaria.“

Sîedintî'a V

La 29 maiu (10 iunie) deminétî'a la 9 óre, sub presidiul dlui vice-presîedinte Baritiu,

Epitropî'a bisericeii Sf. Vineri cere cá Academi'a se destineze diurn'a de 5 la suta din venitul averii repausatului C. Nasturel-Herescu, pentru remunerarea epitropilor ce administréza acésta avere. Cestiunea, dupa óre-cari discuziuni în cari se propunea

respingerea puru si simplu a propunerii, se recomanda unei comisiuni compuse din dnii V. Maniu, Titu Maiorescu si V. Babesiu. —u.

Solowieff.

Iéta, dreptu curiositate, portretul atentatorului tiarului. Acestu portretu a fost tramisuu din Petersburg unui díuaru francesu, de unde îl scótemu noi.

Acestu atentátu a facutu mare sensatiune. Precum se scie, atentatoru a voitu se se sinucida numai decátu prin veninu, cá astfel se scape de interogatoru. Dar n'a reeşitu.

Elu a fost condamnatu la mórte, si sentintî'a s'a executatu la 10 iunie. Elu a fost spêndiuratu.

Se díce, cá înainte de executare i s'a oferitu a i se preschimbá pedéps'a cu mórte într'o alta pedépsa, déca va denunciá pe complicii sei. Înse elu a refusatuu acésta propunere, si a declaratuu, cá déca ar avé dóue vieti, le-ar dá bucuros pe amêndóue pentru sânt'a cauza carei a servitu.

Dupa publicarea sentintiei, elu s'ar fi esprimituu astfel :

„Pe Solowieff puteti se-l ucideti; înse nu si se tea de libertate, acárei victima devinu eu astadi, dara pentru care remânu mîi de luptatori misteriosi!“

Apoi a suitu cu sigurantia scar'a ce conducea la spêndiurátore, si — muri.

Monumentul lui Copernic în Thorn.

Mişcarea corpurilor ceresci a fost tîmpu îndelungatu obiectu de disputa între învetiati.

Ceea ce le parea necontestabilu, erá, cá pamêntul stá pe locu si celelalte corpurile ceresci se învêrtescu pe lângu elu.

Acésta credintia se sustinú pâna 'n secolul al XV-le. Atunci Nicolau Copernicu (1463—1533) a întemeiatu o sistema nóua.

Elu a dísu : 1. Tóte planetele, dimpreuna cu pamêntul nostru, se întoreu pe lângu sóre, carele stá în locu ; 2. pamêntul se întórce si pe lângu osi'a sa ; 3. lun'a se învêrtesce nemijlocitu pe lângu pamêntu, si de odata cu acesta pe lângu sóre ; 4. stelele ficse sînt corpurile asemenea sórelui si stau nemişcate cá acest'a.

Sistem'a acésta este adi primita, cu putine modifiicatiuni, de toti învetiatii.

Oraşiuul natalu al lui Copernic, Thorn, i-a redicatu la 1853 unu monumentu, pe care îl înfaşisíéza ilustra-tiunea din fruntea foii nóstre.

I. H.

*) Dela al doile corespondinte al nostru.

P u n c t u.

Diferință între comerțul Franței și al Austriei.

Comerciantul francez și unu commis-voyageur :

— Acum când amu terminatu afacerile casei, se vorbim puțina politica!

— Me ierta, domnul meu, am uitatu de când n'am mai auditu politica.

Comerciantul austriacu și unu commis-voyageur :

— Acum dupa două césuri de politica, se facemu puțina tréba de negociu!

— Me ierta, domnul meu, de când nu mai audu de afaceri de comerci, le-am și uitatu.

„Sporting Gazette“ din Londra reproduce următoarea spirituală întrerumpere făcută într'unu meeting :

— Sânt pe pamântul libertății! — strigă oratorul.

— Nu! — întrerumpe cismarul, — sânteti pe talpele cismelor, ce nu mi-ati platitu înca pâna acum.

La Iasi.

În mijlocul unui balu o frumoasă féta lasă se cadia unu biletu.

Dn'a R. ridicându-l o întreba suridiându :

— Unu biletu-dulce?

— Nu, dómna . . . nu sânt maritata.

Cronic'a lunei.

Ocupațiunea Novi-Bazarului forméza unu principalu obiectu de discutiune al diuaristiceii. Oficiosele sustinu, că — de ocamdata nefiindu nici o necesitate d'a ocupá Novi-Bazarul — ocupațiunea s'a amânatu. Organele independente înse scriu, că în fabric'a militara din Budapesta se facu pregatiri grabnice. S'au comandatu 82 de cara pentru locuri muntóse, și s'au chiamatu la lucru vr'o 400 de maestri. Din 1 julie lucrurile se vor continúa și cu mai multa energiá.

Paul Cassagnac e eroul țilei în Franța. Amu scrisu, că acestu deputatu bonapartistu face în continuu scandaluri în camer'a din Versailles, numai pentru că se compromita republic'a. Scandalul celu mai nou înse, facutu de elu, a întrecutu pe tóte cele de pân'acuma. În șiedința dela 16 l. c. elu a ăisu, că ministrul de culte e falsificatoru. Resultatul a fost, că în fine camer'a l'a exclusu din sal'a de șiedința pe timpu de trei țile. Coborându-se de pe tribuna, elu a mai adausu, că totu guvernul e infamul.

Din Algeria se anuncia, că rescól'a de acolo s'a sufocatu, și ordinea s'a restabilitu.

Osman pasia, eroul dela Plevna, de când e ministru de resboiu, si-a cam perdutu nimbul. Ma țilele trecute s'a aredicatu în contra lui și o acusa fórté rușinósa. E vorb'a de câteva milióne, pe cari densusul le-ar fi dilapidatu în calitatea sa actuala din banii destinati pentru întretinerea armatei. Acusatoru e Fuad pasia, unu dușmanu al lui Osman. Sultanul a ordonatu o ancheta.

Senatul României desbate respunsul la discursul tronului. S'au facutu două proiecte; unu de majoritate comisiunii, prin raportorul dl Ion Ghica; celalaltu de către minoritatea represintata prin dl Manu. Proiectul majorității, relativu la revisuirea ce are se se faca, ăice, că senatul nu va uitá nici ceea ce

Român'i'a datoresce spiritului luminatu al secolului, nici garanțiile ce mai pe sus de tóte trebuie se-si dea pentru conservarea naționalității române, pentru ăperarea intereselor sociale și economice ale țierii. În privința organizării Dobrogei, proiectul ăice, că senatul va cautá de a asigurá locuitorilor ei unu regimu de legalitate și de libertate, care, treptatu și amesuratu cu trebuințele, moravurile și propășirea lor, se-i asimile din ce în ce mai multu cu instituțiunile statului român. Proiectul minorității spune, că minoritatea va sci și în acésta ocașiune solemna a pune interesele țierii mai pe sus de ori ce alte considerațiuni.

Camer'a României asemenea a începutu se desbata respunsul la cuvântul de tron. Dar proiectul ei de adresa înca nu ni-a sositu.

Pentru ce n'a mersu țiarul la Berlin, cá se asiste la nunt'a de auru a împératului Vilelmu, dupa cum promisese? La întrebarea acést'a unu corespundinte al ăiuarului „Daily Telegraph“ respunde asiá : Pentru cá elu a fost înștiințatu de autoritățile polițienesci din Berlin, cá e probabilu, cá se va face în contra sa o încercare de omoru, de óra-ce poliția prusiana dedese de curênd peste urmele unei conspirațiuni nihiliste.

Iérasei focu în Rusia. În 27 maiu (8 junie) a arsu întregu orasiul Bugulma din guvernamentul Saratow. Dupa cum anuncia „Gazeta de Saratow“, focul a fost pus și în cinci óre a distrusu aprópe tóte casele orasiului. Numai 23 case au scapatu de focu. Patru persóne au peritu în flacari.

Literatura și arti.

DI Ar. Densusianu a datu sub presa o lucrare fórté interesanta a sa. Acést'a este : „Negriada“, epeia naționala, al carei sujetu e descalecarea Românilor sub Negru-Voda. Partea prima, în șiese cânturi, va aparé în curêndu.

DI dr. A. Șandoru, vechiu și binemeritatu profesorul la preparand'i'a din Arad, ocupându-se de mai multe decenii cu studiul limbei române și scriindu înainte cu 25—30 de ani multu în privința acést'a în „Fóia pentru minte“ etc., a relatu condeiel și a întratu de nou în aren'a luptei ortografice prin articolul ce-l publicămu în fruntea nrului presinte al foii noastre. Salutămu cu bucuria pe veteranul nostru barbatu de litere în șirul colaboratorilor nostri!

„**Siedietórea**“ publica în nrile sale din urma aceste materie : portrete : Marele duce Nicolae, Episcopul Ioan Popasu, mitropolitul Ioan Vancea, Alexandru Papiu Ilarianu; ilustrațiuni : Cristos pe Cruce, și leul; poesii : Versul calusterilor, de Simeon Balinth, Necasul omului de Simion Rotaru, Cristos pe cruce, Caint'a femeii balada din Ardélu de Ion Poruțiu, Doine din Ardélu, de T. Hiristu și P. Podóba, Mosiu Martinu de Iulianu Grozescu, Marturisirea țiganului de Vas. Popu, Tinereti'a de Simeon Pociarianu, Povestea priveghiatórei de V. Popovicu, Hai Române de N. Ștefu, Cătra mam'a de T. Margineanu; prosa : Întemplarea unei craiese betráne de C. G. Darabanu, Sânt óre strigoi séu ba? de T. Bodrogeanu, Întieptul de T. Margineanu, Óue roșie pentru Pasci de S. Rotaru, Viéti'a omenésca de Marcu Emilianu, Învetiaturi și svaturi bune de S. Rotaru, Apelu la fratii dela sate de S. Fl. Marianu, Leul de Marcu Emilianu, Pas-trarea e isvorul îndestulirii, iéra risipirea duce pe omu la seracia rușinósa de T. Bodrogeanu, Ariciul de S. Fl. Marianu, — apoi ghiciture, Ce e nou în lume și țiera, Hodoroscu și Troscu. „Siedietórea“ ese (în Budapesta) de 2 ori pe luna, pretiul pe unu anu 1 fl. 70 cr.

Învetiatul germanu, Hoffmann, scrie în cartea sa „Beschreibung der Erde“ pag. 3074 aceste despre însușirile națiunii Române și ale limbii ei : Dar din amestecatură elementelor, din cari se trage poporul român, se desvoltă capete, cari sânt clasice, și s'ar pute întrebuintia că modele pentru pictori și sculptori, cari și în launtru ascundu ceea ce arăta pe din afara, pentru că pricepere asiă de iute, întielegere asiă deschisa, agerime asiă de mare, împreunate cu îndemănare în purtare, cum vedemu la românul celu mai de rându și mai învetiatu, nu se mai afla nicairi. Acestu poporu întrunindu-se și aducându-se la cea mai înalta civilizațiune, ar fi potrivit, să stea în fruntea culturai spirituale a întregii umanități, și că să se împlinesca această, este și limba lui atât de dulce, sunătoare și bogata, câtu aceea s'ar potrivă cu deosebire pentru celu mai cultivatu poporu de pe fața pamântului.

Cărți noue : „Elemente de topografia“, de I. M. Melic, ingineru de mine, profesorul la universitatea din Iasi. — „Tratatu de versificare latina“, partea I, prosodia, de dl G. Dem. Teodorescu, carte didactica pentru cursul superioru din licee, Bucuresci. — Conferința dlu I. I. Heliade-Radulescu : „Alianța israelita universală și modul cum ar trebui resolvatu darea drepturilor politice jidanilor, fără ca esistența națională să fie pusă în pericol.“

Diuaru nou : „Giurgiu“, diuaru politicu, va aparé de două ori pe săptămâna în orașul cu același nume.

Ce e nou ?

Regele și regina la 18 l. c. au mersu dimpreună cu archiducesă Maria Valeria la Ischl, unde vor petrece o mare parte din vîra. Regina și archiducesă au plecatu din Viena, ieră regele din taberă dela Bruck, unde a petrecutu zilele trecute, tînendu revista asupra trupelor concentrate.

Domnul și Doamna României au datu în 2/14 l. c. unu prândiu la palatul dela Cotroceni, la care a fost invitatu dl stambelan Falbe, tramisul extraordinaru al regelui Danemarcei. Cu acestu privilegiu dl Falbe și-a luat adio dela Altetiele Lor Regale.

Archiducesă Immaculata cumperându zilele trecute ceva în o prevalia din Baden, când voi să plătésca, observă, că cineva i-a furatu portmoneul. Totu atunce în prevalia se află și o femeia străina, care înse dispari înainte de a observă archiducesă pagubă sa. Se crede, că acea femeia o comisă faptul. În portmoneu erau 34 fl. în bancnote, 4 fl. în argintu, 3 bucăți de aur și 1 fl. 20 cr. bani merunti.

Imperatul Vilelmu și țiarul. Se scrie, că imperatul Vilelmu în duminecă viitoare va merge la Ems, să-si facă îndatinată cura de vîra. Se anunția, că la începutul lunei viitoare și țiarul rusescu are să sosésca acolo.

Andrássy a fost în adeveru greu bolnavu în septemână trecuta, într'atata, încatu soția și fiică sa și-au întreruptu cură la Franzensbad și s'au rentorsu la Viena. Maj. Lor imperatul și imperatésă au onoratu pe bolnavu cu visită lor. Scirile mai noue spunu, că dînsul a trecut deja prin crisa.

Unu român din Maramuresiu, din comună Saplontia, condamnatu la închisore, pentru că a omoritu pe unu jidovu, asta-primavéra fu lasatu acasa pe garanția, spre a-si ispravi lucrurile de primavéra. Înse jidovii din Saplontia nu erau multiamiti cu sentința, și decisera să pedepsésca mai aspru pe român. Deci ei îl ucisera, și — că crimă lor să nu se descopere — legându de cadavru unu sacu plinu de petrii, îl arun-

cară în Tisa. Înse la Tecu valurile scóseră cadavru, lucrul eși la ivela și faptuitorii fure prinsu.

În dreptul urbei Galati, scrie „Renasceră“, Dunarea și-a formatu o albia îngrozitoare, astfel că partea din vale a orașului e espusa înundațiunii, cum și sioséu'a ce duce spre Reni e amenințiată mai alesu de valurile înfiorătoare ale Baltei Bratesiu, ce e debordata. Mesuri energice s'au luat spre a nu se periclita orașul.

O jidanca maritata dupa unu țiganu. Iulia Reinitzer, fiică unui sensalu jidanu din Papa s'a înamorasu de unu țiganu cu numele Mihaiu Horváth, și voi să se marite dupa acesta, trecându mai întâiu la religiunea crestina. Parintii ei se opuseră, dar feta fugi, și își esecută vointă. Atunci parintii și rudele acelora mersera cu glotă la casă țiganului, și facura unu cravalu. Tréb'a ajunsă la tribunalu, care condamnă pe toti jidovii la câte 10 fl.

Poliția din Paris și femeile. Poliția din Paris a datu unu ordinu curios și destul de picantu. Ordinul opresce pe femei, că să mai siéda de-asupra omnibuselor în șirul de din afara.

O femeia jelosa din Matyasocz, comitatul Liptó în Ungaria, și-a iubitul barbatul pâna la nebunia, dar acesta a fost necredinciosu ; din resbunare dînsă a aprinsu casă în care dormia elu, apoi a saritu și ea în flacari, unde a muritu, blastemându-l grozavu.

Trasura cu vaporu. În Viena se facu încercări pentru că la birje, în locu de cai, să se întrebuinteze vaporu. S'a facutu și o proba, care a reeșitu destul de bine. Se crede înse, că nouă invențiune nu se va pute întrebuintia pe stradele mai înguste, ci mai ales pe drumurile largi.

Lionel Rothschild, capul casei Rothschild din Londra, carele a muritu de curându, a lasatu dupa sine o avere privata de 13 milioane sterl. Asiă dara elu a fost cu 7 milioane sterl. mai saracu decâtu Rothschild celu din Paris, mortu înainte cu câțiva ani, căci acela a lasatu o avere de 20 milioane pundi.

Procesele de despartire se sporescu în multe părți ale Ungariei. În toate săptămânile se referéza de aceste totu mai multe. Ier la tablă regésca, numerul lor a devenitu înspaimântatoru. În septemână trecuta numai dela tribunalul din Dobritinu au sositu 18.

O serbare baiasiésca s'a tînutu la 3 l. c. în Zlatna. Motivul serbării a fost o invențiune nouă, facuta de unu oficialu de acolo, Antoniu Hauch. Invențiunea consiste întru reeșirea d'a despartii argintul fără ajutorul focului. Serbarea s'a începutu cu serviciu divin, dupa care urmă unu banchetu.

Copilul cu două nasuri. O femeia din Sepsi-Besenyó a nascutu unu copilul cu două nasuri. Nou nascutul se afla relativu bine. Totu această femeia anu a nascutu unu copilul cu două gure, care înse dupa nascere a muritu.

Ce pôte unu învetiatoru bunu. Se scrie, că în comitatul Somogy se afla o comuna, Edde, care e renumita, pentru că de acolo nici odata nimene n'a fost închis în temnită. Cărcimarii, cari își încerca norocul acolo, toti se prepadescu, căci poporul nu umbla la cărcima. Și cum se pôte astă ? Asiă, că în satul acela de 38 de ani siéda unu învetiatoru harnicu, carele nu încéta d'a lumină poporul și de care poporul asculta !

La Palfaleu lângă Satmaru, s'a întemplatu o nenorocire mare. Unu proprietaru a voitu să tramita 37 de lucratori peste Somesiu, să-i cosésca rapitiă. Dar în mijlocul rîului funea puntii notătoare s'a ruptu, luntrea s'a restornatu ; 20 ônsi au scapatu, ier 17 s'au înneccatu în apa.

Titlul de principe refuzat. Nu este unu ce desu, dar în fine totusi s'a întemplat si acésta, si înca cu ocaziunea nuntii de aur a împératului Germaniei. Betrânul Vilelmu a conferitu bogatului conte Redern titlul de principe; acest'a înse, considerându, că dēnsul e betrânul si n'are copii, l'a refuzat.

Sulimanurile oprite. Primari'a orasiului Bucuresci, considerându ce stricacióse sânt unele sulimanuri pentru femei, a opritu a se vinde în raz'a capitalei dresuri (sulimanuri) confecționare, cari contínu preparate de plumbu séu de argintu víu, în forma de ape, de pomedi, de pulveri, de gogonele si în ori ce alta forma.

Nevést'a si țigar'a. Unu amplotiatu de ministeru, cam înaintatu nu numai în rangu, dar si în etate, are o nevést'a frumósa, unu nepotielu cam flusturatu si — țigari fórté bune. Țigările totu treceau, nevést'a se cam reciá, si nepotielul — erá veselu. Țigările aveau unu mirosu placutu, încátu déca acela se suflá pe cutare haina séu — gura, se putea simtí. La miédiadi barbatul nu-si sarutá nevést'a, si sér'a când se rentórese, sarutarea avea unu gustu cu totul de Havannah. Nu peste multu veni acasa si nepotielul, si se constatá, că dēnsul — fuméza țigările.

O deputatiune de ruteni din comitatul Ung a umblatu dīlele trecute pe la ministeriul de interne în Buda. Ei au cerutu că se li se lase de notaru unu individuu iubit de poporu, că astfel se se întemple odata si dupa placul lor, nu numai „totu vointi'a dlor dela comitatu.“ Ministrul li-a promisú că va amână alegera, si — de bucuriá — unul din deputatiune a esclamatu : „Celu putínu cortesii nu vor puté bé vinu gratis!“

Talharu în costumu femeiescu. În septemân'a trecuta poliți'a din Budapesta a arestatu pe o femeia, banuita d'a fi furatu ceva. Visitata, s'a descoperitu, că dēns'a e barbatu, si că a furatu 6500 fl. dela unu proprietaru din provincia, la care a servitu.

Sciri economice din Români'a. Pe la Craiova sânt prospecte de o recolta buna. Dela Galati se scrie, că, déca timpul va fi favoritoru, si pe acolo are se fia unu secerisiu bogatu. Noutátile din susul Moldovei aréta recolta într'o stare fórté buna; erá téma de rugina la grâu, înse acum nu mai e nici unu pericolu.

Sciri scurte. Dunarea a crescutu iérasii fórté, în urmarea ploilor multe din septemânile trecute; dela Posionu se scrie, că pe acolo ap'a e aprópe se esunde. — **Regimentul Iosifu**, care se aflá în garnisona la Oradea-mare, la 20 l. c. avú se plece de acolo spre Bosnia si dóra la Novi-Bazar. — **Pétra de meteoru** a cadíutu la 13 l. c. în comun'a Fibișiu, comitatul Torontal, cu ocaziunea unei vijelii grozave; pétr'a a fost de 10 centimetre. — **În comitatul Gómör** a fost asiá cumplita vijelia în septemân'a trecuta, încátu dóue sate asiá dīcēndu s'au prepaditu cu totul. — **Placatele din Paris**, cari anunciau acolo festivitatea arangiafa în folosul inundatilor dela Seghedin, s'au afisiatu dīlele trecute si în Budapesta; asupra unora a facutu impresiune curiósá colórea négra-galbena a placatelor. — „**Narodue Noviny**“, se plânge, că la esposițiunea din Alba-Regala croatii au fost desconsiderati, si propune o esposițiune pentru Croați'a. — **Amorul fidelu** a îndemnatu pe tapetaru Stodola din B. Ciaba, că se se împușce pe mormēntul soției sale de curēndu repausate.

Ghicitura glumétia

de N. Stefu.

Doi frati capetara dela unu domnu o bute de 8 acóve plina cu vinu, dar cu condițiunea, că ei la împartirea vinului se nu întrebuintieze alte mesuri, decâtu numai o bute góla de 5 acóve, si alt'a de 3 acóve.

Intrebare : Cum s'au împartitu ei cu acele 2 buti góle, că se capete fia-care 4 acóve de vinu?

Terminul de deslegare e 3 iuliu. Cá totu-deuna, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de síacu din nr. 36 :

Voi ce stati în admirare,
Voi ce stati în nemișcare,
N'audți prin somnul vostru,
Acelu glasu triumfatoru,
Ce se 'naltia pân' la ceriuri,
Cá o lunga salutare,
Din a lunei deșteptare,
Cá 'ntr'unu falnicu venitoriu?

Vas. Alesandri.

Bine au delegat'o dómnele si do-misórele : Emilia Popu n. Marcusiú, Elena Zacharia n. Daminescu, Sofia Cerniciu, Ida Mladinu, Eleonora Popu, Luisa Moldovanu n. Vicasiu, Septimia Popovicu, Claudia Moldovanu, Fira Serafin, Maria Popovicu, Lucretia Popu, Amalia Crisanu, Maria Popescu, Emilia Popovicu, si dnii : Octavianu Bonfiniu, Iosifu Selagianu, Nicolae Stefu si Demetriu Prunesiu.

Premiul l'a câstigatu dn'a Emilia Popu n. Marcusiú în Zelau.

Post'a Redactiunii.

Rugatiunea. Nu este potrivita pentru nici un'a din foile noastre. În locu de versuri, trimite-ni schitie din vieti'a sociala de pe acolo!

Dnel A. P. in I. Ni pare bine. cá si dv. sânteti de pareerea acést'a.

Ce se-ti dīcu? Ce-ti place.

Nu mai nu în versuri, si celu putínu nu prin foi'a nóstra!

Ce se facu? F'à-te macaru si rege în Zanzibar, numai nóue se ne dai pace!

Berlin. Sântemu de acordu.

Corespondintii nostrii sânt rugati a ni scrie si despre prospectele de recolta.

Semestrul primu se va incheiá acusi. Rugámu de timpuriu pe amicii întreprinderii nóstre, se binevoiesca a ni dá spriginul si în viitoru. Cá organu socialu si beletristicu, foi'a nóstra va tinde si de acuma înainte a umplé acestu golu în dīuaristic'a nóstra; avemu o multime de corespondinti, rubricelle nóstre de sciri informéza pe cetitori despre totu ce se petrece în tíera si în strainetate; **partea beletristica** ofere o lectura amusanta si instructiva; **ilustrațiunile** nóstre se totu înmultiescu, căci — de si n'amu promisú — în timpul din urma de multe ori si în nrul de joi amu publicatu; **suplementele** de joi asemene s'au sporitu, căci în semestrul ce espira amu datu de 5 ori. Atérna numai dela spriginul publiculu, cá în viitoru fia-care numeru se continua câte o cóla întréga. **Colectantii** vor capetá dupa 4 esemplare, unul, al 5-le, gratis. Pretiurile se vedu în fruntea foii.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.